

det ærede Medlem omtalte Tilfælde, at her staar Betingelsen ganske in blanco, ganske hen i det blaa, det overlades den, som har givet Udtalelsen, at skønne over, naar der kommer et Bud fra den anden Side, om det nu passer ham at tage imod det. Meddens den; der har sagt: Jeg vil ikke sælge Hesten, medmindre man giver mig 10 000 Kr. for den, naturligvis maa acceptere dette Bud, naar en Mand vil give ham 10 000 Kr., saa er man jo ikke bundet ved det Svar, der kommer fra den anden Side i det andet Tilfælde, thi det kommer jo ganske an paa, dels hvad der bydes fra den anden Side til Gengæld for, at denne Overenskomst kommer i Stand, og dels hvad man foreslaar at Overenskomsten skal gaa ud paa. Jeg synes dog, at det maa være klart for enhver, der vil gennemtænke det Spørgsmaal, at den Pædagogik, som det ærede 17de Medlem for Hovedstaden her stiller op, hører mere hjemme i en politisk Børnehave end i den danske Rigsdag.

Naar det ærede 17de Medlem for Hovedstaden dernæst triumferende præsenterer mig Matzens Folkeret Side 203, saa kan jeg forsikre det ærede 17de Medlem for Hovedstaden om, at jeg kender meget godt, hvad Professor Matzen i sin Folkeret og hvad mange forskellige andre Folkeretsforfattere udtaler, saa det imponerer mig aldeles ikke. Og naar det ærede Medlem saa mener at have slaaet mig fuldstændig af Marken og siger, at det heraf med fuld Klarhed fremgaar, at Ordet Militærkonvention nøjagtig kan dække Begrebet Alliance, saa vil jeg svare, at det, det her drejer sig om, er, om „Militærkonvention“ in casu, i dette Tilfælde, dækker Begrebet Alliance. „Militærkonvention“ er et Udtryk, som kan dække over mange forskellige Ting. Aftalen kan gaa ud paa det ene, eller den kan gaa ud paa det andet. Det, det her kommer an paa, er ikke, om en Militærkonvention kan være af en saadan Beskaffenhed, at den praktisk set er en Alliance eller praktisk set kan føre til en Alliance; det kan den meget godt være, men den behøver ikke at være det. Det kommer an paa, af hvilken Beskaffenhed denne Militærkonvention er. Og der maa det ærede Medlem tilgive mig, der er en himmelvid Forskel paa at tilbyde en Alliance eller at tilbyde frivilligt at opgive sin Neutralitet og saa dette at indgaa paa en Aftale om, at efter at man først er tvunget ud af sin Neutralitet fra anden Side, saa skal der finde en militær Samvirken Sted af

en eller anden Art. Der er himmelvid Forskel derpaa, og derfor kan man ikke slutte, at en Militærkonvention skal gaa ud paa Alliance. Efter en naturlig Læsning af denne Instruks og efter de Udtalelser af General Moltke, som gaar forud for Instruksen, og som det ærede Medlem fra Ringkøbing henviser til, maa den naturligt fortolkes saaledes, at de militære Aftaler eller den saakaldte Militærkonvention, som der tales om, er en Overenskomst om, hvad der skal ske, naar Danmark først er tvunget ud af sin Neutralitet, og der er ikke Tale om en frivillig Opgivelse af Neutraliteten. Det er dog ganske indlysende, at det er to helt forskellige Ting.

Det ærede 17de Medlem for Hovedstaden vil saa være min Læremester i juridisk Fortolkning af Instruksen, og han opnaar sin Fortolkning ved ganske simpelt at skyde det lille Ord „saadan“ ud. Det, der siges i denne Instruks, er, at der først tales om, at man ønsker en Overenskomst med Tyskland om, at det skulde respektere vor Neutralitet, og saa siges der, at skulde en saadan Overenskomst — altsaa en Overenskomst om, at Tyskland skulde respektere vor Neutralitet — gaa videre, have en yderligere Bestemmelse, f. Eks. om en Militærkonvention, som det saa udvikles, saa ønsker man ikke at gaa med af de og de Grunde. Nu er det dog soleklart, at saa kan man ikke som det ærede Medlem sige, at det, som der staar, er, at skulde en Overenskomst med Tyskland have et videre Indhold og f. Eks. være en Militærkonvention, vilde man være meget betænkelig derved. Nej, det er en saadan Overenskomst, som der her er Tale om, hvor der netop forudsættes, at vi vil hævde vor Neutralitet, og at den skal respekteres. Men en Tillægsbestemmelse om en Militærkonvention i en Overenskomst, der tillige omfatter Neutralitet, vidner netop om, at denne Militærkonvention eller den militære Aftale, man her kunde tænke at forhandle om under visse Betingelser, er af den mere uskyldige Art, som indtræder, naar Neutraliteten først er krænket.

Derfor er det ærede Medlem ganske uberettiget til at fremsætte de Udvinglinger, som han fremkommer med Sp. 1565. De viser kun, at det ærede Medlem er ganske ude af Stand til at læse Instruksen og til at læse mine Udtalelser. Naar det ærede Medlem udtaler Sp. 1566: „Altsaa er den Assistance, som fra det konservative Folkepartis Side er